

РЕШЕНИЕ

№ 21070

гр. София, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1488** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по повод подадена касационна жалба от „Комфортъбъл“ ООД срещу Решение № 3721 от 16.10.2025г. по НАХ дело №5202/2025г. на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление №006691/17.01.2025г. на Комисията за защита на потребителите.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представява от адв. К. с редовно пълномощно, който поддържа жалбата и претендира направените разноски.

Ответникът по касация Председател на КЗП се представява от юрк М., която оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на жалбата.

Настоящият състав на АССГ, като се запозна със становищата на страните, доказателствата по делото и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е редовна и допустима, а разгледана по същество е неоснователна, поради следното:

В хода на първоинстанционното производство, СРС е установил от фактическа страна:

Във връзка с подаден сигнал от потребител в КЗП с вх.№ Р-03-944 от 21.06.2024г. била извършена проверка на 02.09.2024г. от гл. инспектор в РД С. при КЗП. При поверката било установено, че на 06.06.2024г. потребителят Е. Я. сключил Договор за покупко-продажба на стоки извън търговски обект № 060624 1 М1930 с „Комфортъбъл“ ООД -закупуване на уред за алкализация и йонизация на вода и уред за пречистване на хранителни продукти, като била издадена фактура на стойност 3500 лева.

Представен бил в КЗП Приемо-предавателен протокол от 06.06.2024г. за получаване на уреда за

алкализация и йонизация на вода. Проверяващият инспектор констатира, че за закупуване на стоките потребителят заплатил задатък от 2000 лева, а остатъкът от 1500 лева ще бъде разсрочен на пет равни месечни вноски.

От дружеството било представено електронно писмо от потребителя от 12.06.2024г. за отказ от договора за покупко-продажба и било заявено, че правото на отказ на потребителя от договора се губи, поради причини, изложени в чл. 12, т. 3 от Договора за покупко-продажба: "За уреда за алкализация и йонизация на вода стоката се доставя в нейната оригинална неразпечатана фабрична опаковка. След свързване/монтажа/ на уреда към водопреносната система ктупувачът губи правото си на отказ от договора за продажба по смисъла на ЗЗП, на основание чл. 57, т. 4 и т. 5 от ЗЗП, тъй като продавачът не знае и не би могъл да знае дали са спазени всички инструкции за експлоатация на уреда....".

Костатирано било, че на 13. 06.2024г. потребителят върнал стоките, а 15.06.2024г. бил уведомен, че е отказано приемане на стоката и „Комфортъбъл“ ООД не е върнал на потребителя заплатената като задатък сума, дори с намалена стойност, причинена от изпробването. Прието било, че дружеството ООД е извършило нарушение на 27.06.2024г., когато парите не са върнати в 14-дневен срок от уведомяването за отказ от Договора на 12.06.2024г.

На 08.10.2024г. проверяващият гл. инспектор съставил АУАН № 006691/ 08.10.2024г., в който нарушението било квалифицирано по смисъла на чл. 54, ал. 1 от ЗЗП. Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигнал до следните изводи от правна страна: Констатира, че съставеният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона. Спазени са и давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и НП като съдът не приел, че нарушението е било известно за проверяващия инспектор към момента на подаване на жалбата от потребителя, доколкото проверката е започнала на 02.09.2024г. и от този момент за проверяващия стават известни обстоятелствата относно нарушението. АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН . Нарушението е описано с ясно и непротиворечиво, с посочване на всички съставомерни признаци от обективна страна. Налице е единство между словесното описание на нарушението и правната квалификация.

Сключеният договор за продажба с търговеца попада в дефиницията на договор от разстояние по смисъла на чл.45 от ЗЗП. В обстоятелствената част на акта и тази на НП са описани всички съставомерни признаци на нарушението по чл. 54, ал. 1 от ЗЗП- мястото на нарушението, вида на стоката, датата на връщане на стоката на дружеството, датата на отказ от приемане, срокът, в рамките на който дружеството би действало правомерно, изведена е дата на нарушението с неизпълнение в рамките на законовия срок. Налице е съответствие между приетите фактически елементи на твърдяното нарушение и правната квалификация на деянието, под която е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството. В акта и НП били изложени диспозицията на разпоредбата на чл. 54, ал.1 от ЗЗП, чл. 50 от ЗЗП, като е отразено и съдържанието на нормата на чл. 55, ал. 4 от ЗЗП, което приел, че не води до накърняване на възможността на дружеството да разбере под кой закон е ангажирана отговорността му.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от ЗЗП, потребителят има право да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, без да посочва причина, без да дължи обезщетение или неустойка и без да заплаща каквито и да е разходи, с изключение на разходите, предвидени в чл. 54, ал. 3 и чл. 55, в 14-дневен срок, считано от датата на приемане на стоките от потребителя или от трето лице, различно от превозвача посочено от 4 потребителя. А съгласно чл. 54, ал. 1 от ЗЗП: „когато потребителят е упражнил правото си на отказ от договора от разстояние или от договора

извън търговския обект, търговецът възстановява всички суми, получени от потребителя, включително разходите за доставка, без неоправдано забавяне и не по-късно от 14 дни, считано от датата, на която е бил уведомен за решението на потребителя да се откаже от договора съгласно чл. 52.“

В случая потребителят е получил процесния уред за алкализация и йонизация на вода на 06.06.2024г., върнал процесния уред на 13.06.2024 г. и е върнал стоката на търговеца в преклузивния 14-дневен срок от приемането ѝ. Съдът приел, че е налице изключение по смисъла на чл. 57, т. 5 от ЗЗП, тъй като процесната стока представлява уред за алкализация и йонизация и не попада в изключенията на чл. 57, т. 5 от ЗЗП, която дерогира действието на нормите на чл.50-чл.56 от ЗЗП за правото на отказ на потребителя от договора от разстояние или от договора извън търговския обект. Според тази норма, правото на отказ не се прилага за доставки на запечатани стоки, които са разпечатани след доставката им и не могат да бъдат върнати поради съображения, свързани с хигиената или защита на здравето. В този смисъл се позовавал на Решение на СЕС от 27.03.2019г. по дело C-681/17, чл.16, б.»д» от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25.10.2011г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета следва да се тълкува в смисъл, че понятието "запечатани стоки, които не могат да бъдат върнати поради съображения, свързани със защитата на здравето, или по хигиенни причини и които са разпечатани след доставката им", по смисъла на тази разпоредба, не обхваща стоки като процесния уред, чиято защитна опаковка е отстранена от потребителя след доставката. В т. 40 на посоченото решение на СЕС се казва, че изключението от правото на отказ по чл.16,б.“д“ от Директива 2011/83 е приложимо само ако с разпечатването на опаковката съдържащата се в нея стока става окончателно негодна за продажба поради съображения, свързани със защитата на здравето, или по хигиенни причини, доколкото поради самото естество на тази стока за търговеца е невъзможно или прекомерно трудно да вземе мерки, позволяващи отново да я пусне в продажба, без обаче да наруши едното или другото от тези изисквания. Приел, че процесният случай не е такъв, доколкото се касае за уред за алкализация и йонизация на вода, който не се явява негоден за нова употреба от трети лица или ново предлагане на пазара. Поради това, процесната стока, представляваща уред за алкализация и йонизация на вода, въпреки факта, че е била запечатана и след доставката е разпечатана, няма пречка да бъде върната от потребителя. По делото липсват доказателства, от които да се направи извод, че закупената от потребителя стока е върната на търговеца амортизирана, с някакви повреди, както и че евентуалните повреди са настъпили вследствие виновно поведение на купувача, съобразно което да се изведе правомерно поведение на дружеството по отказ за възстановяване на получените от потребителя суми.

Съдът приел още, че наложеното на дружеството наказание по чл. 206 от ЗЗП е имуществена санкция в минималния законоустановен размер от 1000 (хиляда)лева и съдът няма правомощие да я ревизира.

Обсъдил това, че случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като засяга съществено правата на потребителите при сключени договори за покупко-продажба и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от същия вид.

Така мотивиран, съдът потвърдил оспореното пред него наказателно постановление.

Настоящият състав на АССГ споделя напълно изложените в решението мотиви и съображения. Решението е постановено при пълно изясняване на фактическата обстановка и при правилно приложение на закона.

Изложените в касационната жалба съображения се съдържат и в тази, подадена до

първостепенния съд. Съдът е обсъдил всички изложени възражения и е достигнал до обосновани изводи.

Датата, от която се счита установено нарушението от страна на контролните органи е датата на безспорното му констатиране след съответна проверка от същите, а не датата на сезиране на органа. Аналогични мотиви са изложени от СРС, поради което и те не следва да се преповтарят.

Не се установи и другото твърдяно нарушение, изразяващо се в неясна дефиниция на вмененото обвинение. Ясно е описана фактическата обстановка, като е посочено и конкретно вмененото обвинение „...“Комфортабъл“ ООД не е върнало на потребителя заплатената сума като задатък за стоката / дори с намалената стойност , причинена от изпробването ѝ/.“ Следователно, ясно е дефинирано нарушението и е съответно квалифицирано под правната норма на чл. 54, ал.1 от ЗЗП.

Подробно е обсъдено и възражението за неприложимост на разпоредбата на чл. 57, т. 5 от ЗЗП по мотиви, които настоящият състав споделя. Дори и жалбата не сочи какви хигиенни или здравни съображения за налице при уред за йонизация и пречистване на водата.

Наложената имуществена санкция е в минимален размер, поради което не следва да се коментира. По изложените съображения, съдът приема, че жалбата е неоснователна и като такава, следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора, в полза на КЗП следва да бъде присъдено претендираното юрисконсултско възнаграждение за тази инстанция.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3721 от 16.10.2025г. по НАХ дело №5202/2025г. на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление №006691/17.01.2025г. на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Комфортъбъл“ ООД да заплати в полза на Комисията за защита на потребителите сумата от 80 / осемдесет/ евро.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ